

Hotellinjohtajasta taiteilijaksi

Vaasassa esittäytyvä Elvi Rangell jätti Palace-hotellin ja kouluttautui kuvataiteilijaksi

ANNE LAURILA

VAASA 2000-luvun alussa helsinkiläinen **Elvi Rangell** päätti katsoa, onko elämässä muuta kuin hotellibisnes.

Hän oli toiminut 12 vuotta hotellialalla, josta 10 vuotta maineikkaan hotelli Palacen toimitusjohtajana Helsingissä.

-Yhtenä päivänä olin hotellinjohtaja, joka tiesi ”kaiken”. Seuraavana päivänä olin taidekoulun oppilas, joka ei tienyt yhtään mitään, ei edes sitä, kummalle puolelle paperia hiilellä piirretään, kiiltävälle vai karhealle.

Rangell kouluttautui kuvataiteilijaksi Taidekoulu Maassa ja Alfa-Art-taideoppilaitoksessa Helsingissä.

Hän valmistui vuonna 2007.

-Sen jälkeen onkin näyttelyjä ollut tiuhaan tahtiin.

Rangell on osallistunut lukuisiin yhteisnäyttelyihin eri puolilla Suomea.

Nyt Ars Wasassa esillä oleva näyttely on hänen neljäs yksityisnäyttelynsä ja ensiesiintyminen Vaasassa.

Rangell maalaa öljyväreillä kankaalle, isolle tai pienelle.

-Värit ja kankaan koko valikoituvat sattuman ja tunnelman mukaan. Pienen maalauksen

sen teko on toisaalta rankempaa, kun pieneen tilaan pitää saada mahtumaan kaikki. Toisaalta ison työn tekeminen on hidasta, koska maalaan useita kerroksia. Sen vuoksi värit ovat aina erilaisia, sillä lopullinen väri syntyy näistä kerroksista.

Never Say Never -näyttelyssä valtaosa maalauksista hehkuu punaisen eri sävyjä vaaleasta oranssista tummaan, rusehtavan punaiseen.

Parinkymmenen aivan tuoreen maalauksen joukossa on vain kolme vanhempaa työtä, jotka ovat harmaansävyisiä.

-Punainen kausi alkoi viime vuonna, mutta minulla ei ole mitään käsitystä, mistä se tuli. Sitä ennen minulla oli harmaa kausi. Minusta harmaa on kuningasväri, kun sen sekoittaa perusväreistä. Harmaa on myös pirullinen, koska sitä ei pysty täsmälleen samanlaisena toistamaan seuraavana päivänä, Rangell naurahtaa.

Värit ja tunnelma ovat pääosissa Rangellin ei-esittävissä maalauksissa.

-Värit ottavat minut valtaansa. Ne tulevat sisimmästäni ja muuntuvat maalauksessa tunnelmaksi ja usein eräänlaiseksi maisemaksi. Joskus katsojat näkevät niissä omia, tärkeitä ko-

kemiaan maisemia. Näyttelyssä Virossa eräs ihminen väitti, että olin aivan varmasti vierailut hänen kesämökkillään, koska maiseman sävyt siellä ovat aivan samanlaiset kuin yhdessä taulussani. Ihmiset katsovat taidetta omista lähtökohdistaan.

Hän toteaa, että hänen maalauksensa vaativat katsojalta aikaa.

-Ne ovat hitaita saapumaan katsojan sieluun. Mutta kun ne kerran sinne saapuvat, ne antavat joka kerta aina hiukan enemmän itsestään.

Rangell sanoo rohkeasti, että esittävä taide ei ole hänen juttunsa.

-Todellisuuden kopioiminen ei minua kiinnosta. Haluan antaa tilaa sattumalle. Värimaalaaminen on minusta kaikista rankin muoto, koska se kaikki tulee minusta, mitä kankaalle syntyy.

Never Say Never - Elvi Rangellin näyttely Ars Wasassa, Hovioikeudenpuistikko 3, 4.6.2011 saakka.

Näyttelyn avajaisissa tänään 11.5. klo 19-21 laulaa baritoni Clemente Franciosi. Hän on kiinnitetty Roomassa kahteen oopperataloon, joissa molemmissa hän laulaa La Traviatan Giorgio Germontin osan.

Jokaisen työn kanssa tulee epätoivon hetki, jolloin tuntuu, ettei tämä etene, tämän Red Saharankin, sanoo Elvi Rangell. KUVA: ANNE LAURILA